

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. **Fiktyvi įmonė** – Juridinių asmenų registro informacinėje sistemoje registruotas juridinis asmuo arba užsienio juridinio asmens ar kitos organizacijos (toliau – užsienio valstybėje įsteigta įmonė) filialas ar atstovybė, kurie buvo įsteigti ar įsigyti siekiant ne vykdyti šio juridinio asmens steigimo dokumentuose ar užsienio valstybėje įsteigtos įmonės filialo ar atstovybės nuostatuose nurodytą veiklą Lietuvos Respublikoje, o užsieniečiui gauti leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 18² dalį ir ją išdėstyti taip:

„18². **Pažeidžiamas asmuo** – asmuo, turintis specialiųjų poreikių (pavyzdžiui, nepilnametis, asmuo su negalia, vyresnis negu 75 metų asmuo, nėščia moteris, vieniši tėvas ar motina, auginantys nepilnamečių vaikų, psichikos ir elgesio sutrikimų turintis asmuo, prekybos žmonėmis auka arba asmuo, kuris buvo kankintas, išprievartautas ar patyrė kitokį sunkų psichologinį, fizinį ar seksualinį smurtą).“

3. Pakeisti 2 straipsnio 27⁵ dalį ir ją išdėstyti taip:

„27⁵. **Teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje** – užsieniečiui suteikiama teisė laikinai pasilikti Lietuvos Respublikos teritorijoje tol, kol pagal šį Įstatymą nagrinėjamas jo teisinės padėties klausimas.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 30 dalį ir ją išdėstyti taip:

„30. **Užsieniečio registracijos pažymėjimas** – dokumentas, kuriuo patvirtinama užsieniečio teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje ir kitos teisės, kurias užsienietis teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu turi pagal šį ir kitus įstatymus.“

2 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsieniečiai, išskyrus prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ar netrukus po neteisėto Lietuvos Respublikos valstybės sienos kirtimo pateikusius prieglobsčio prašytojus, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, turi teisę

likti Lietuvos Respublikos teritorijoje šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių, – iki Regionų administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskūsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalį. Prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ar netrukus po neteisėto Lietuvos Respublikos valstybės sienos kirtimo pateikę prieglobsčio prašytojai, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, turi teisę pasilikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytose laikino apgyvendinimo vietose šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių, – iki Regionų administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskūsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalies 2 punktą.“

2. Papildyti 5 straipsnį 4¹ dalimi:

„4¹. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytam užsieniečiui teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje nesuteikiama, jeigu užsienietis pateikia paskesnį prašymą suteikti prieglobstį, kuriame nėra naujų esminių motyvų, tik siekdamas atidėti ar sutrukdyti įvykdyti sprendimą išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos, kuriuo remiantis jis būtų artimiausiu metu išsiųstas, arba jeigu užsienietis pateikia naują paskesnį prašymą, kai dėl ankstesnio paskesnio prašymo suteikti prieglobstį yra priimtas galutinis sprendimas, ir nėra šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežasčių, dėl kurių negalima jo išsiųsti iš Lietuvos Respublikos.“

3 straipsnis. 12¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 12¹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Iš užsieniečio, pateikiančio dokumentus Šengeno vizai gauti, paimami ir į Užsieniečių registro informacinę sistemą įrašomi biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dešimties pirštų atspaudai, išskyrus Vizų kodekse numatytus atvejus.“

4 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 17 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Iš užsieniečio, pateikiančio prašymą išduoti nacionalinę vizą, paimami ir į Užsieniečių registro informacinę sistemą įrašomi biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dešimties pirštų atspaudai, išskyrus atvejus, kai šis reikalavimas netaikomas pateikiant prašymą išduoti Šengeno vizą pagal Vizų kodeksą arba užsieniečiui, turinčiam diplomatinį pasą, taikant abipusiškumo principą.“

5 straipsnis. 20³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 20³ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Šengeno vizos išduodamos Vizų kodekse nustatytais atvejais. Prašymas išduoti Šengeno vizą pateikiamas Lietuvos Respublikos diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai. Prašymas išduoti Šengeno vizą taip pat gali būti pateikiamas Lietuvos Respublikai atstovaujančiai Šengeno valstybės diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai arba per Užsienio reikalų ministerijos pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Prašymas išduoti Šengeno vizą taip pat gali būti pateiktas pasienio kontrolės punkte, Migracijos departamente arba Užsienio reikalų ministerijoje.“

6 straipsnis. 21 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 21 straipsnio 1¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„1¹. Užsienio valstybių, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą išduoti nacionalinę vizą per išorės paslaugų teikėją, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras. Šio sąrašo sudarymo ir keitimo tvarką bei kriterijus, kuriais vadovaujantis parenkamos užsienio valstybės, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą išduoti nacionalinę vizą per išorės paslaugų teikėją, nustato vidaus reikalų ministras. Išorės paslaugų teikėją (-us), kuris (-ie) veikia šiame sąrašė nurodytose užsienio valstybėse, parenka Migracijos departamentas Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka.“

7 straipsnis. 22¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 22¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„22¹ straipsnis. Teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje ir užsieniečio registracijos pažymėjimo išdavimas

1. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje įgyja šie Lietuvos Respublikoje esantys užsieniečiai:

- 1) nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai – iki sprendimo dėl jų teisinės padėties priėmimo;
- 2) prieglobsčio prašytojai – iki sprendimo dėl jų teisinės padėties priėmimo; tais atvejais, kai sprendžiamas klausimas dėl kitos Europos Sąjungos valstybės narės, atsakingos už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, nustatymo, prieglobsčio prašytojai teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turi iki jų perdavimo už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą atsakingai kitai Europos Sąjungos valstybei narei; teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje neįgyjama šio įstatymo 5 straipsnio 4¹ dalyje nustatytu atveju;

3) šio Įstatymo 22² straipsnyje nurodyti užsieniečiai – atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpiu, o jeigu šie užsieniečiai priėmė sprendimą bendradarbiauti su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba

žmonėmis, – kol bus išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 12 punkte nurodytas leidimas laikinai gyventi;

4) šio Įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nurodyti užsieniečiai – kol sustabdytas Įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nurodytų sprendimų vykdymas; šie užsieniečiai teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu turi teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą, jei šias teises buvo įgiję iki teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje įgijimo;

5) kurie vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka ir joje nustatytais terminais yra pateikę prašymą pakeisti leidimą laikinai gyventi arba turėdami leidimą laikinai gyventi yra pateikę prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi kitu pagrindu, jei prašymo nagrinėjimo metu baigė galioti jų turimas leidimas laikinai gyventi ir dėl to užsieniečių buvimas pagal šio Įstatymo 23 straipsnio 1 ar 2 punktą arba Įstatymo 39 straipsnio 1 ar 2 punktą laikomas neteisėtu – iki sprendimo dėl jų teisinės padėties priėmimo; šie užsieniečiai teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje laikotarpiu turi teisę tęsti darbą pas tą patį darbdavį ar tęsti kitą veiklą, kurią jie teisėtai vykdė iki teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje įgijimo.

2. Teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje neužkerta kelio priimti ir vykdyti sprendimus dėl užsieniečių grąžinimo į užsienio valstybę ir išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos šio Įstatymo 125 ir 126 straipsniuose nurodytais pagrindais.

3. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turinčiam užsieniečiui vidaus reikalų ministro nustatyta tvarka išduodamas ir keičiamas vidaus reikalų ministro nustatytos formos užsieniečio registracijos pažymėjimas. Užsieniečio registracijos pažymėjimas galioja iki jame nurodyto termino, bet ne ilgiau, negu užsienietis turi teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje.“

8 straipsnis. Įstatymo papildymas 22² straipsniu

Papildyti Įstatymą 22² straipsniu:

„22² straipsnis. Atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpio suteikimas ir panaikinimas, užsieniečio teisės ir pareigos atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpiu

1. Užsieniečiui, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis auka, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka suteikiamas 30 kalendorinių dienų atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpis, per kurį jis turi priimti sprendimą, ar bendradarbiauti su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu, kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis.

2. Atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpiu užsienietis, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis auka, turi šias teises:

1) gauti pagalbą Lietuvos Respublikos pagalbos nuo nusikalstamos veikos nukentėjusiems asmenims įstatymo nustatyta tvarka;

2) dalyvauti Lietuvos Respublikoje organizuojamuose ir vykdomuose pagalbos nukentėjusiems nuo prekybos žmonėmis projektuose;

3) kitas teises, kurios jam garantuojamos pagal Lietuvos Respublikos tarptautines sutartis ir Lietuvos Respublikos įstatymus.

3. Atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpis užsienietis, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis auka, turi šias pareigas:

1) laikytis Lietuvos Respublikos Konstitucijos, įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų;

2) nebendrauti su asmenimis, galinčiais paveikti jo apsisprendimą priimti sprendimą bendradarbiauti ar atsisakyti bendradarbiauti su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis, ar skatinti jį teikti tikrovės neatitinkančią informaciją;

3) nutraukti visus ryšius su asmenimis, kurie įtariami jo atžvilgiu padarę nusikaltimus, susijusius su prekyba žmonėmis.

4. Atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpis Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka panaikinamas esant bent vienam iš šių pagrindų:

1) užsieniečio, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis auka, buvimas Lietuvos Respublikoje kelia grėsmę valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei;

2) užsienietis, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis auka, nevykdo bent vienos iš šio straipsnio 3 dalies 2 ir (ar) 3 punkte nurodytų pareigų.“

9 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 28 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi Migracijos departamentui gali pateikti per išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi gali pateikti Migracijos departamentui, išskyrus atvejus, kai neatitinka šio straipsnio 2¹ dalyje nurodytų sąlygų. Prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimas Migracijos departamentui nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje iki bus išnagrinėtas užsieniečio prašymas išduoti leidimą gyventi ir priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal šio Įstatymo 22¹ straipsnio 1 dalies 5 punktą įgyjama teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje.“

2. Papildyti 28 straipsnį nauja 2¹ dalimi:

„2¹. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu arba 46 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu pagrindu kaip priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas) gali pateikti Migracijos departamentui, jeigu toks užsienietis turi galiojantį leidimą laikinai gyventi arba Lietuvos Respublikos išduotą nacionalinę vizą, arba kitos Šengeno valstybės ar Europos Sąjungos valstybės narės išduotą leidimą gyventi arba jeigu užsienietis atitinka šio Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas.“

3. Buvusią 28 straipsnio 2¹ dalį laikyti 2² dalimi.

4. Pakeisti 28 straipsnio 2² dalį ir ją išdėstyti taip:

„2². Užsienio valstybių, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi per išorės paslaugų teikėją, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras. Šio sąrašo sudarymo ir keitimo tvarką bei kriterijus, kuriais vadovaujantis parenkamos užsienio valstybės, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi per išorės paslaugų teikėją, nustato vidaus reikalų ministras. Išorės paslaugų teikėją, kuris veikia šiame sąraše nurodytose užsienio valstybėse, parenka Migracijos departamentas Viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka.“

10 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeičiu 32 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstau taip:

„6. Migracijos departamentas, gavęs informaciją apie nelydimą nepilnametį užsienietį, privalo kartu su šio straipsnio 4 dalies 6 punkte nurodytomis organizacijomis bei nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovu nedelsdamas organizuoti jo šeimos narių paiešką.“

11 straipsnis. 33 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 33 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktį ir jį išdėstyti taip:

„c) šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 8 punkte nurodytas atvejis, taip pat šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nustatytu pagrindu, kai yra šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1, 3 ar 5 punkte nurodytas atvejis;“.

2. Pakeisti 33 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Jeigu nėra gauti prašymą pateikusių užsieniečio šeimos narių ar kitų asmenų paaiškinimai arba Lietuvos Respublikos valstybės ar savivaldybių institucijos ar įstaigos, užsienio valstybės institucijos atsakymas ir prašoma informacija (paaiškinimai), būtini sprendimui dėl leidimo gyventi ar naujai įforminti leidimą laikinai gyventi priimti, Migracijos departamentas sustabdo prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi nagrinėjimo terminą iki prašomos informacijos (paaiškinimų) gavimo dienos, bet ne ilgiau kaip 1 mėnesiui. Apie prašymo išduoti ar pakeisti leidimą gyventi

nagrinėjimo termino sustabdymą užsienietis informuojamas raštu ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo termino sustabdymo dienos.“

3. Papildyti 33 straipsnį 6 dalimi:

„6. Teismui priėmus sprendimą įpareigoti Migracijos departamentą išnagrinėti prašymą išduoti ar pakeisti leidimą gyventi ar prašymą naujai įforminti leidimą laikinai gyventi iš naujo, Migracijos departamentas priima sprendimą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šio straipsnio 1–3 dalyse nustatytą terminą nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.“

12 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios 35 straipsnio 1 dalies 9 punktą.

2. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 16 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar bent 2 kartus per pastaruosius metus yra bausti už užsieniečių įdarbinimo ar informavimo apie įdarbintus arba komandiruojamus laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsieniečius tvarkos pažeidimus pagal Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 56, 56¹, 57 ar 58 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinėje byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba bent vieno iš darbdavių, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar kitas atsakingas asmuo buvo bausti pagal Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 95 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinio nusižengimo byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai;“.

3. Pakeisti 35 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius 1 studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių arba studijuodamas nesilaiko apribojimo, nustatyto šio Įstatymo 46 straipsnio 6 dalyje, arba yra pašalintas iš mokslo ir studijų institucijos pagal jos nustatytą studijų organizavimo tvarką;“.

13 straipsnis. 36 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 36 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, turintis leidimą gyventi, ne vėliau kaip per 10 darbo dienų privalo pranešti Migracijos departamentui, jeigu:

- 1) jis pakeičia ar gauna naujus asmens tapatybę ar pilietybę patvirtinančius dokumentus;
- 2) pasikeičia jo šeiminė padėtis, kai leidimas laikinai gyventi išduotas šeimos susijungimo pagrindu;
- 3) pasibaigė jo darbo santykiai, bet jis ketina pasinaudoti teise pakeisti darbdavį, numatyta šio Įstatymo 44 straipsnio 8 dalyje, kai leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu;
- 4) jis pateikia prašymą būti priimtas į kitos mokslo ir studijų institucijos lygiavertę studijų programą arba į doktorantūrą pagal šio Įstatymo 46 straipsnio 6 dalį.“

2. Pripažinti netekusia galios 36 straipsnio 2¹ dalį.

14 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 39 straipsnio 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) gyvena Lietuvos Respublikoje turėdamas negaliojantį leidimą laikinai gyventi;“.

15 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) nelydimas nepilnametis užsienietis negražinamas į užsienio valstybę, užsienietis negali išvykti iš Lietuvos Respublikos arba negali grįžti į kilmės valstybę dėl šio Įstatymo 130¹ straipsnyje nurodytų aplinkybių, arba užsieniečio negalima grąžinti į užsienio valstybę, arba išsiųsti iš Lietuvos Respublikos šio Įstatymo 130 straipsnio 1 ar 2 dalyse nurodytais atvejais, arba užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos vykdymas sustabdytas dėl šio Įstatymo 132 straipsnio 1 dalyje nurodytų aplinkybių;“.

2. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 12 punktą ir jį išdėstyti taip:

„12) jam leidžiama pasilikti gyventi Lietuvos Respublikoje, kadangi jis yra ar buvo prekybos žmonėmis arba nelegalaus darbo auka ir bendradarbiauja su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis arba su nelegaliu darbu, kai dirbta ypatingai išnaudojamo darbo sąlygomis arba kai dirbo nepilnametis;“.

3. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalies 15 punktą ir jį išdėstyti taip:

„15) jis yra studijas arba mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą užbaigęs užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1, 2 ar 5 punkte nurodytais atvejais, arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus užbaigęs

užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi buvo išduotas šio Įstatymo 49² straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju;“.

16 straipsnis. 43 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 43 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) Lietuvos Respublikoje gyvena užsieniečio tėvai, kurie yra nedarbingi dėl senatvės pensijos amžiaus arba negalios ir turi leidimą nuolat gyventi;“.

2. Pakeisti 43 straipsnio 6¹ dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) kai šeimos nariai atvyksta šeimos susijungimo tikslu pas užsienietį, nurodytą šio straipsnio 1 dalies 2 ir 5 punktuose, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu, ir studijuojantį magistrantūroje arba kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi arba turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytu pagrindu, taip pat kai užsienietis kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šio Įstatymo 44 ar 49⁴ straipsnyje nustatytu pagrindu ir yra Lietuvos Respublikoje užbaigęs magistrantūros arba doktorantūros studijas arba mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus;“.

17 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunktį ir jį išdėstyti taip:

„b) pateikiama darbdavio informacija arba apie užsieniečio turimą kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu; arba jo turimą ne mažesnę negu vienų metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu; arba apie numatomą užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje nurodytą atvejį. Užsieniečiui, kuris atvyksta dirbti pagal laikinojo darbo sutartį, taikomos šiame punkte nurodytos sąlygos dėl užsieniečio kvalifikacijos ir darbo patirties;“.

2. Pakeisti 44 straipsnio 2¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„2¹. Kvota netaikoma užsieniečiui, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šiame straipsnyje nustatytu pagrindu ir kuris pabaigė studijas ar mokymąsi pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) Lietuvos Respublikoje ir ketina dirbti nepraėjus 10 metų nuo studijų ar mokymosi pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) baigimo arba kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga, arba kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 arba 8 punkte nustatytu pagrindu.“

18 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„44 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina dirbti

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, kai:

1) užsienietis yra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybėje narėje įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje narėje;

2) užsienietis atitinka šias sąlygas ir dėl jo pateikiami darbdavio įsipareigojimai:

a) užsienietis ketina dirbti ne trumpesnę negu 6 mėnesių laikotarpį visą darbo laiko normą ir pateikiamas tai patvirtinantis darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį bei mokėti šio Įstatymo 62 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus atitinkantį darbo užmokestį;

b) užsienietis turi arba kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu, arba ne mažesnę negu 1 metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu, ir šią atitiktą kvalifikacijai arba darbo patirčiai patvirtina darbdavys; arba pateikiamas darbdavio įsipareigojimas užsieniečiui mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydis, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytą atvejį;

3) užsienietis ketina dirbti pagal laikinojo darbo sutartį ir turi arba kvalifikaciją, susijusią su atliktinu darbu, arba ne mažesnę negu 1 metų darbo patirtį per pastaruosius 3 metus, susijusią su atliktinu darbu, ir pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Valstybinės darbo inspekcijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga.

2. Užsieniečių, kuriems leidimai laikinai gyventi išduodami pagal šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktą, skaičius nustatomas šio Įstatymo 57¹ straipsnyje nustatyta tvarka (toliau – kvota).

3. Šio straipsnio 1 dalies 2 punkto b papunktyje nurodytų sąlygų neturi atitikti užsienietis, kuris, Lietuvos Respublikoje pabaigęs studijas ar mokymąsi pagal formaliojo profesinio mokymo programą, ketina dirbti ir kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo arba keitimo šio Įstatymo

40 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatytu pagrindu nepraėjus 5 metams nuo studijų ar mokymosi pagal formaliojo profesinio mokymo programą baigimo, užsienietis, kuriam suteikta laikinoji apsauga, ir užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 arba 8 punkte nustatytu pagrindu dėl šio Įstatymo 130¹ straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.

4. Kvota netaikoma užsieniečiui, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šiame straipsnyje nustatytu pagrindu ir kuris pabaigė studijas ar mokymąsi pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) Lietuvos Respublikoje ir ketina dirbti nepraėjus 5 metams nuo studijų ar mokymosi pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas) baigimo arba kuriam buvo suteikta laikinoji apsauga, arba kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 arba 8 punkte nustatytu pagrindu.

5. Išnaudojus kvotą pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnio 3 dalį, leidimas laikinai gyventi šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu gali būti išduotas tik užsieniečiui, kuriam darbdavys įsipareigoja mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu 1,2 paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba užsieniečiui, kuris ketina dirbti pagal profesiją, kuri yra įtraukta į Aukštą pridėtinę vertę kuriančių profesijų, kurių darbuotojų trūksta Lietuvos Respublikoje, sąrašą, patvirtintą ekonomikos ir inovacijų ministro pagal Užimtumo įstatymo 48¹ straipsnio 7 dalį, ir kuriam darbdavys įsipareigoja mokėti mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu vieno paskutinio paskelbto kalendorinių metų vidutinio mėnesinio BDU dydžio, arba jeigu buvo nustatyta papildoma kvota pagal šio Įstatymo 57¹ straipsnio 3¹ dalį.

6. Leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas užsieniečio darbo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams. Kai užsienietis kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo šiame straipsnyje nustatytu pagrindu, jis gali pradėti dirbti tik tada, kai jam išduodamas leidimas laikinai gyventi.

47. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis ketina toliau dirbti Lietuvos Respublikoje ir atitinka šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ar 3 punkte nustatytas sąlygas.

8. Jeigu užsienietis trumpiau nei 2 metus turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu, leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu pasibaigus darbo santykiams, pateikęs šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą pranešimą, ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo darbo santykių pabaigos gali kreiptis į Migracijos departamentą dėl darbdavio pakeitimo šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu užsienietis ilgiau nei 2 metus turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu, leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu pasibaigus darbo santykiams, pateikęs šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3

punkte nurodytą pranešimą, ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo darbo santykių pabaigos gali kreiptis į Migracijos departamentą dėl darbdavio pakeitimo šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka.

9. Kai pasibaigia užsieniečio darbo santykiai, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus:

- 1) šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus atvejus;
- 2) šio straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju, kai jis pateikia šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą pranešimą per 10 darbo dienų nuo darbo santykių nutraukimo;
- 3) šio Įstatymo 50 straipsnio 2¹ dalyje nurodytus atvejus;
- 4) kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatyto pagrindu.

10. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punktą, gali pakeisti darbdavį arba darbo funkciją pas tą patį darbdavį. Pasibaigus užsieniečio darbo santykiams, leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu užsienietis gali kreiptis dėl darbdavio pakeitimo, jeigu Migracijos departamentui jis pateikė šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą pranešimą. Patikrinęs, ar darbdavys pateikė šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkte nustatytus įsipareigojimus, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją ne vėliau kaip per vieną 1 mėnesį nuo prašymo pateikimo dienos. Jeigu kyla pagrįstų įtarimų dėl užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui, Migracijos departamentas gali kreiptis į Valstybės saugumo departamentą dėl grėsmės valstybės saugumui įvertinimo. Tokiu atveju Migracijos departamentas sustabdo sprendimo dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją priėmimo terminą, kol bus gauta Valstybės saugumo departamento išvada dėl grėsmės valstybės saugumui, bet ne ilgiau kaip 2 mėnesiams. Apie sprendimo priėmimo termino sustabdymą užsienietis informuojamas raštu ne vėliau kaip per 2 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo termino sustabdymo dienos. Migracijos departamento sprendimas dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją galioja vieną 1 mėnesį nuo jo priėmimo dienos. Prašymą leisti pakeisti darbdavį užsienietis gali pateikti praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo leidimo laikinai gyventi išdavimo dienos, išskyrus atvejus, kai leidimas laikinai gyventi išduodamas trumpesniam nei 6 mėnesių laikotarpiui, ir šio Įstatymo 50 straipsnio 2¹ dalyje nurodytus atvejus. Užsienietis gali pradėti dirbti pas kitą darbdavį ar vykdyti kitą darbo funkciją pas tą patį darbdavį tik gavęs Migracijos departamento sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ar darbo funkciją.

11. Jeigu su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, šio straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktyje numatytą įsipareigojimą pateikia pirmasis darbdavys, nurodydamas ir kitus darbdavius. Sudarant su užsieniečiu darbo keliems darbdaviams sutartį, sutarties sudaryme gali dalyvauti ne daugiau kaip 4 darbdaviai.

12. Darbdavys, teikiantis įsipareigojimą įdarbinti užsienietį, arba visi užsieniečio darbdaviai tuo atveju, kai su užsieniečiu ketinama sudaryti darbo keliems darbdaviams sutartį, turi atitikti šias sąlygas:

1) turi licencijuojamą veiklą reglamentuojančių Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatytas licencijas ir (ar) leidimus tokiai veiklai vykdyti bei atitinka licencijuojamos veiklos vykdymo sąlygas, jeigu užsienietį ketinama įdarbinti licencijuojamai veiklai;

2) jam nebuvo skirta administracinė nuobauda pagal Administracinių nusižengimų kodeksą už nepranešimą apie pasikeitusius užsieniečio duomenis ar melagingų duomenų pateikimą kviečiant užsienietį atvykti į Lietuvos Respubliką arba pagalbą kitu neteisėtu būdu užsieniečiui gauti teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinantį dokumentą arba nuo nutarimo administracinio nusižengimo ar administracinėje byloje įsiteisėjimo dienos praėjo daugiau kaip 1 metai;

3) nenustatoma šio Įstatymo 35 straipsnio 1 dalies 16 ar 19 punkte nurodytų atsisakymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi pagrindų;

4) vykdo veiklą, kuriai kviečia užsienietį, ne trumpiau negu pastaruosius 6 mėnesius;

5) nėra rimto pagrindo manyti, kad jo įmonė yra fiktyvi arba kad gali kilti jo kviečiamų užsieniečių nelegalios migracijos grėsmė.

13. Jeigu darbdavys arba nors vienas iš visų darbdavių, ketinančių įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, neatitinka bent vienos iš šio straipsnio 12 dalyje nustatytų sąlygų, įsipareigojimas įdarbinti užsienietį nepriimamas 6 mėnesius nuo šių aplinkybių nustatymo dienos.

14. Šio straipsnio 12 dalies nuostatos netaikomos darbdaviui, su kuriuo sudaryta investicijų sutartis Investicijų įstatymo 13¹ straipsnyje nustatyta tvarka ar stambaus projekto investicijų sutartis Investicijų įstatymo 15⁷ straipsnyje nustatyta tvarka.“

19 straipsnis. 44¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 44¹ straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) pateikiamas dokumentas, patvirtinantis, kad darbdavys, kuris ketina įdarbinti užsienietį dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos darbą kaip įmonės vadovą, yra Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė, kurios dalyvio (užsienio valstybėje įsteigtos įmonės ar įmonių grupės), o kai kreipiamasi dėl leidimo laikinai gyventi keitimo – darbdavys yra Lietuvos Respublikoje įsteigta įmonė, kurios metinės pajamos ar kurios dalyvio (užsienio valstybėje įsteigtos įmonės ar įmonių grupės) metinės pajamos per paskutinius 3 finansinius metus (jeigu įmonė veikia trumpiau negu 3 metus, – nuo įmonės įsteigimo dienos) iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pagal šį straipsnį pateikimo dienos bent vienais finansiniais metais yra ne mažesnės negu 1 000 000 eurų. Šį dokumentą išduoda ekonomikos ir inovacijų ministro įgaliota institucija ekonomikos ir inovacijų ministro nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 44¹ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę), turi teisę pradėti dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas darbdavį, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytais sąlygomis, prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo dienos.“

3. Pakeisti 44¹ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsienietis, turintis leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu (Europos Sąjungos mėlynąją kortelę), gali pakeisti darbdavį. Jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu išdavimo nėra praėję 12 mėnesių ir užsienietis pageidauja pakeisti darbdavį arba jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu išdavimo nėra praėję 12 mėnesių ir užsieniečio darbo santykiai baigėsi bei nepraėjus 6 mėnesiams nuo darbo santykių pabaigos ketina dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą pas kitą darbdavį, jis turi pateikti Migracijos departamentui prašymą leisti pakeisti darbdavį. Patikrinęs, ar užsienietis atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas dirbti šį aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo pakeisti darbdavį ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo pateikimo dienos. Migracijos departamento sprendimas dėl leidimo pakeisti darbdavį galioja 1 mėnesį nuo jo priėmimo dienos. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šiame straipsnyje nustatyto pagrindu, gali atlikti ir kitą darbo funkciją pas jį įdarbinti įsipareigojusį darbdavį, taip pat gali dirbti ir pas kitą darbdavį, jeigu nekeičiamas darbdavys, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti. Jeigu nuo pirmą kartą išduoto leidimo laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu išdavimo yra praėję daugiau nei 12 mėnesių, užsienietis turi teisę pakeisti darbdavį neteikdamas Migracijos departamentui prašymo leisti pakeisti darbdavį.“

4. Papildyti 44¹ straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Užsienietis, turintis šio straipsnio pagrindu išduotą leidimą laikinai gyventi, gali neatitikti šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytų sąlygų ne ilgiau kaip 12 mėnesių dėl nėštumo ir gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar negalios arba, kai užsienietis gauna motinystės, tėvystės ir (ar) vaiko priežiūros išmoką ir visais nurodytais atvejais darbdavys nenutraukė darbo sutarties su užsieniečiu. Šis 12 mėnesių laikotarpis skaičiuojamas tik tuomet, kai užsieniečio gaunamas darbo užmokestis ir (ar) motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros, ligos išmoka, šalpos negalios, socialinio draudimo negalios pensija, socialinio draudimo senatvės pensija asmeniui su negalia neatitinka šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyto mėnesinio darbo užmokesčio dydžio.“

5. Papildyti 44¹ straipsnį 5² dalimi:

„5². Šio straipsnio 5¹ dalyje nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu pateikiamas šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytas sąlygas atitinkantis darbdavio įsipareigojimas su užsieniečiu tęsti darbo santykius praėjus ne ilgesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, kai užsienietis neatitiko šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytų sąlygų dėl nėštumo ir gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar negalios arba kai užsienietis gauna motinystės, tėvystės ir (ar) vaiko priežiūros išmoką.“

20 straipsnis. 45 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 45 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis, nutraukęs teisėtą veiklą Lietuvos Respublikoje, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus atvejus arba, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu.“

2. Papildyti 45 straipsnį 5¹ dalimi:

„5¹. Jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio straipsnio 1 dalies 1 ar 2¹ punkte nustatytu pagrindu, raštu nurodė Migracijos departamentui objektyvias priežastis, dėl kurių laikinai neatitinka minėtuose punktuose nustatytų sąlygų, Migracijos departamentas 3 mėnesiams atideda patikrinimo, ar nėra šio Įstatymo 50 straipsnyje nustatytų leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindų, procedūrą. Šioje dalyje nurodytas 3 mėnesių laikotarpis, per kurį užsienietis gali laikinai neatitikti minėtų sąlygų, gali būti taikomas tik 1 kartą leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu.“

21 straipsnis. 45¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 45¹ straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsienietis, nutraukęs startuolio veiklą, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus atvejus; arba, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu.“

22 straipsnis. 46 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 46 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„**46 straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris ketina mokytis**

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduodamas užsieniečiui, jeigu jis:

1) priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas);

2) priimtas mokytis į švietimo įstaigą pagal bendrojo ugdymo arba formaliojo profesinio mokymo programą (programas);

3) prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo metu studijuoja užsienio valstybėje ir po jo studijų suteikiama aukštojo mokslo kvalifikacija ir yra sudaręs su priimančiuoju subjektu stažuotės atlikimo sutartį. Leidimas laikinai gyventi taip pat gali būti išduodamas užsieniečiui, atitinkančiam šiame punkte išvardytas sąlygas, jeigu jis yra užbaigęs studijas ne vėliau kaip prieš 2 metus iki prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi pateikimo datos;

4) pakviestas tobulinti kvalifikacijos į mokslo ir studijų instituciją;

5) priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją į doktorantūrą arba rezidentūrą.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas studijų laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 2 metams. Tais atvejais, kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas studijų paskutinių metų laikotarpiui, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas laikotarpiui, iki 6 mėnesių ilgesniam negu numatomas studijų laikotarpis. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs ne mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius 1 studijų metus arba yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius 1 studijų metus ir šio Įstatymo 35 straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nustatyta pateisinamų priežasčių, nėra nutraukęs studijų, mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo. Bendras šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu išduotų ir (ar) pakeistų leidimų laikinai gyventi galiojimo laikotarpis negali būti ilgesnis nei 8 metai.

3. Šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas mokymosi, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 1 metams. Paskutiniaisiais mokymosi metais šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytam užsieniečiui jo prašymu leidimas laikinai gyventi gali būti išduotas ar pakeistas laikotarpiui, iki 6 mėnesių ilgesniam negu numatomas mokymosi laikotarpis.

4. Kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytam užsieniečiui, leidimas laikinai gyventi išduodamas 3 metų laikotarpiui, keičiamas likusiam studijų laikotarpiui, bet ne ilgiau kaip 3 metams. Tais atvejais, kai leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas studijų paskutinių metų laikotarpiui, leidimas laikinai gyventi išduodamas arba keičiamas laikotarpiui, iki 6 mėnesių ilgesniam negu numatomas studijų laikotarpis.

5. Kai pasibaigia mokymosi, studijų, stažuotės ar kvalifikacijos tobulinimo laikotarpis arba užsienietis nutraukia mokymąsi, studijas, stažuotę ar kvalifikacijos tobulinimą, jis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus atvejus arba, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu, arba, jeigu užsienietis, užbaigęs

mokymąsi arba studijas Lietuvos Respublikoje, pradeda dirbti leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu ir kreipiasi dėl leidimo gyventi išdavimo kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu.

6. Užsienietis, studijuojantis pirmosios pakopos studijų 1 arba 2 kurse, turi teisę dirbti ne daugiau kaip 20 valandų per savaitę, išskyrus mokslo ir studijų institucijos nustatytą vasaros atostogų ir studijų laikotarpiu numatytos praktikos laikotarpį.

7. Šio straipsnio 1 dalies 1 ar 5 punkte nurodytas užsienietis turi teisę pateikti prašymą būti priimtas studijuoti į kitos mokslo ir studijų institucijos lygiavertę studijų programą arba į doktorantūrą ar rezidentūrą, jeigu paaiškėja šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 19 punkte nurodytos aplinkybės. Tokiu atveju sprendimas dėl leidimo laikinai gyventi panaikinimo nepriimamas tol, kol sprendžiamas klausimas dėl jo priėmimo studijuoti. Apie kitai mokslo ir studijų institucijai pateiktą prašymą užsienietis privalo pranešti Migracijos departamentui pagal šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 4 punktą. Jeigu užsienietis per 2 mėnesius nuo pranešimo Migracijos departamentui pateikimo dienos nepateikia įrodymų, patvirtinančių, kad jis buvo priimtas studijuoti į kitos mokslo ir studijų institucijos lygiavertę studijų programą arba į doktorantūrą, leidimas laikinai gyventi panaikinamas pagal šio Įstatymo 50 straipsnio 1 dalies 19 punktą.

8. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyta stažuotės sutartis sudaroma laikantis švietimo ir mokslo ministro patvirtintos sutarties formos.“

23 straipsnis. 49¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 49¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„49¹ straipsnis. Leidimo laikinai gyventi išdavimas užsieniečiui, kuris bendradarbiauja su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis arba su nelegaliu darbu

1. Leidimas laikinai gyventi gali būti išduotas užsieniečiui, kuris yra ar buvo prekybos žmonėmis arba nelegalaus darbo auka ir bendradarbiauja su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis arba su nelegaliu darbu, kai dirbta ypatingai išnaudojamo darbo sąlygomis arba kai dirbo nepilnametis, jeigu dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo tokiam užsieniečiui tarpininkauja ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra arba ir teismas.

2. Užsieniečiui, dėl kurio tarpininkauja ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra arba teismas, leidimas laikinai gyventi išduodamas 6 mėnesiams.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas leidimas laikinai gyventi užsieniečiui gali būti keičiamas, jei dėl jo tarpininkauja ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra arba teismas.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam užsieniečiui išdavus leidimą laikinai gyventi, tarpininkavusios ikiteisminio tyrimo įstaigos, prokuratūros arba teismo sprendimu užsieniečiui leidžiama apsigyventi jo pasirinktoje vietoje arba minėtos įstaigos nustatytoje vietoje.

5. Užsienietis, kuriam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 12 punkte numatytu pagrindu išduotas leidimas laikinai gyventi ir kuris neturi pakankamai pragyvenimo lėšų, turi teisę gauti būtinąją medicinos pagalbą, taip pat socialines paslaugas, kurios teikiamos vadovaujantis Socialinių paslaugų įstatymu.

6. Užsienietis, kuriam šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 12 punkte numatytu pagrindu išduotas leidimas laikinai gyventi, turi teisę dirbti leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu.“

24 straipsnis. 49² straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 49² straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytam užsieniečiui leidimas laikinai gyventi išduodamas 2 metams arba, jeigu jo darbo dėstytoju arba tyrėju trukmė yra mažesnė negu 2 metai, 6 mėnesiais ilgesniam negu šių darbų trukmė laikotarpiui. Leidimas laikinai gyventi gali būti keičiamas, jeigu užsienietis tęsia mokslinius tyrimus ir eksperimentinės plėtros darbus.“

2. Pakeisti 49² straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Lietuvos Respublikoje teisėtai esantis užsienietis, pateikęs prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu, turi teisę pradėti dirbti dėstytoju arba tyrėju prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi nagrinėjimo laikotarpiu nuo prašymo išduoti leidimą laikinai gyventi šiame straipsnyje nurodytu pagrindu pateikimo dienos. Užsienietis, dirbdamas tyrėju, turi teisę dirbti ir kaip dėstytojas.“

3. Pakeisti 49² straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsienietis, nutraukęs dėstytojo arba tyrėjo darbą arba pasibaigus užsieniečio darbo sutarčiai, sudarytai su mokslo ir studijų institucija, privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos, išskyrus šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytus atvejus; arba, kai jam išduodamas leidimas gyventi kitu šio Įstatymo nustatytu pagrindu.“

25 straipsnis. 50 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) nutraukiama darbo sutartis su užsieniečiu ir užsienietis nepateikia šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyto pranešimo per 10 darbo dienų nuo darbo sutarties nutraukimo dienos arba užsienietis pateikia šio Įstatymo 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą pranešimą ir leidimo laikinai gyventi galiojimo laikotarpiu užsieniečio nedarbo laikotarpiai viršija 3 mėnesius, kai

jis turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu trumpiau nei 2 metus, arba 6 mėnesius, kai jis turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punkto pagrindu ilgiau nei 2 metus, arba nustatoma, kad su užsieniečiu darbo sutartis nesudaryta, arba užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 ar 3 punktą, pakeitė darbdavį ar darbo funkciją nesilaikydamas šio Įstatymo 44 straipsnio 6-10 dalyje nustatytų reikalavimų;“.

2. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 9 punktą ir jį išdėstyti taip:

„9) nutraukiamas mokymasis, studijos, stažuotė, kvalifikacijos tobulinimas arba, jeigu užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punkte nurodytu pagrindu, neatvyko mokytis, studijuoti, stažuoti ar tobulinti kvalifikacijos, taip pat jeigu užsienietis, priimtas studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas), yra surinkęs mažiau kaip 40 studijų kreditų per pastaruosius 1 studijų metus ir šio straipsnio 1¹ dalyje nustatyta tvarka nenustatyta pateisinamų priežasčių, arba studijuodamas nesilaiko apribojimo, nustatyto šio Įstatymo 46 straipsnio 6 dalyje;“.

3. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 13 punktą ir jį išdėstyti taip:

„13) užsienietis išvyksta gyventi arba gyvena užsienio valstybėje ilgiau negu 6 mėnesius, išskyrus atvejus, kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹, 4² ar 13 punktą arba 46 straipsnio 1 dalies 1 ar 5 punktą;“.

4. Pripažinti netekusiu galios 50 straipsnio 1 dalies 15 punktą.

5. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16) ikiteisminio tyrimo įstaigos, prokuratūros arba teismo teikimu konstatuojama, kad išnyko pagrindai, dėl kurių užsieniečiui, kuris buvo prekybos žmonėmis arba nelegalaus darbo auka ir bendradarbiavo su ikiteisminio tyrimo įstaiga, prokuratūra ir teismu kovojant su prekyba žmonėmis ar su nusikaltimais, susijusiais su prekyba žmonėmis arba su nelegaliu darbu, kai dirbta ypatingai išnaudojamo darbo sąlygomis arba kai dirbo nepilnametis, buvo išduotas leidimas laikinai gyventi;“.

6. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 18 punktą ir jį išdėstyti taip:

„18) užsienietis neatitinka šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytų sąlygų dirbti aukštos profesinės kvalifikacijos reikalaujantį darbą (išskyrus šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5¹ dalyje nurodytus atvejus) arba per pirmuosius teisėto darbo Lietuvos Respublikoje metus pakeitė darbdavį nesilaikydamas šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatytų reikalavimų, arba nedarbo laikotarpis trunka ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės;“.

7. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 19 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, ar nedeklaruotą darbą pagal Užimtumo įstatymo 56, 56¹, 58 straipsnių nuostatas ir nuo nutarimo administracinėje byloje įsiteisėjimo dienos

praėjo mažiau kaip 1 metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat, kai darbdavio, kuris įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba vieno iš darbdavių, kurie įsipareigojo įdarbinti užsienietį pagal darbo keliems darbdaviams sutartį, kai dėl leidimo laikinai gyventi kreipiamasi pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4 ar 4¹ punktą, priimančiosios įmonės, įsteigtos Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis perkeliamas įmonės viduje, ar priimančiojo subjekto vadovas ar kitas atsakingas asmuo buvo bausti pagal Administracinių nusižengimų kodekso 95 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinio nusižengimo byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai.“

8. Pakeisti 50 straipsnio 1 dalies 21 punktą ir jį išdėstyti taip:

„21) užsieniečio nedarbo laikotarpis trunka ilgiau negu 6 mėnesius iš eilės, kai leidimas laikinai gyventi buvo išduotas pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 16 punktą.“

9. Pakeisti 50 straipsnio 2¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„2¹. Migracijos departamentas, nustatęs, kad yra šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytas leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindas, kai fizinis ar juridinis asmuo, kviečiantis užsienietį, pateikė tikrovės neatitinkančius duomenis arba pateikė neteisėtai įgytus ar suklastotus dokumentus, taip pat šio straipsnio 1 dalies 19 punkte nustatyti leidimo laikinai gyventi panaikinimo pagrindai, informuoja užsienietį, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 arba 3 punkte nustatytu pagrindu arba kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, apie tai, kad jis turi teisę pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44 straipsnio 10 dalyje ar 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka per 3 mėnesius nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo dienos, o jeigu užsienietis, turintis leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, dirba Lietuvos Respublikoje ilgiau negu 1 metus – jis turi teisę pakeisti darbdavį per 6 mėnesius nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo dienos. Jeigu užsienietis per minėtus terminus ir nustatyta tvarka nepateikė prašymo leisti pakeisti darbdavį, nepakeitė darbdavio ar nepateikė prašymo išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi, Migracijos departamentas priima sprendimą dėl leidimo laikinai gyventi panaikinimo šio straipsnio 1 dalies 2 arba 19 punkte nustatytais pagrindais.“

10. Papildyti 50 straipsnį 2² dalimi:

„2². Migracijos departamentas, gavęs ikiteisminio tyrimo įstaigos arba teismo informaciją apie tai, kad yra pagrįstų priežasčių manyti, jog užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44 arba 44¹ straipsnio pagrindu, dirbo ypatingai išnaudojamo darbo sąlygomis, informuoja užsienietį apie tai, kad jis turi teisę pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44 straipsnio 10 dalyje arba 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka per:

- 1) 6 mėnesius, kai užsienietis turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatytu pagrindu trumpiau nei 2 metus, nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo dienos;
- 2) 9 mėnesius, kai užsienietis turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatytu pagrindu ilgiau nei 2 metus, nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo dienos;
- 3) 9 mėnesius, kai užsienietis turi leidimą laikinai gyventi, išduotą šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, nuo Migracijos departamento pranešimo išsiuntimo dienos.“

26 straipsnis. 53 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 53 straipsnio 1 dalies 8 punktą ir jį išdėstyti taip:

„8) jis pragyveno Lietuvos Respublikoje teisėtai be pertraukos pastaruosius 5 metus turėdamas šiame Įstatyme nurodytą teisę gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiantį ar patvirtinantį dokumentą, nacionalinę vizą arba teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje patvirtinantį dokumentą, išduotą šio Įstatymo 22¹ straipsnio 1 dalies 5 punkte nustatytu atveju;“.

2. Pakeisti 53 straipsnio 2 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis privalo kreiptis dėl leidimo nuolat gyventi pakeitimo, jeigu:“.

27 straipsnis. 57 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsienietis, kuris ketina dirbti Lietuvos Respublikoje, privalo įsigyti leidimą dirbti, jeigu:“.

2. Pakeisti 57 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) yra užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, įsteigtos įmonės darbuotojas, dirbantis pagal neterminuotą darbo sutartį, šios įmonės komandiruojamasis laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką ir yra apdraustas socialiniu draudimu toje valstybėje.“

3. Pakeisti 57 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Leidimo dirbti užsieniečiams išdavimo tvarką, leidimo dirbti sezoninį darbą užsieniečiams išdavimo tvarką ir sezoninių darbų sąrašą nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

28 straipsnis. 57¹ straipsnio pakeitimas

- Pakeisti 57¹ straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Kvota laikoma išnaudota, jeigu užsieniečių, kuriems tais metais buvo išduoti leidimai laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punkte nustatytu pagrindu, skaičius pasiekia kalendoriniams metams nustatytą kvotą.“

29 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 58 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„58 straipsnis. Užsieniečio teisė dirbti Lietuvos Respublikoje“.

2. Pakeisti 58 straipsnio nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„Užsienietis turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu:“.

3. Pakeisti 58 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) turi arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 1–3, 7–10 ar 12 punktus;“.

4. Papildyti 58 straipsnį 1¹ punktu:

„1¹) turi arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 6 punktą (kai leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 46 straipsnio 1 dalies 1, 3 ar 5 punktą). Užsienietis, studijuojantis pirmosios pakopos 1 arba 2 kurse, gali dirbti tik laikydamasis apribojimo, nustatyto šio Įstatymo 46 straipsnio 6 dalyje, išskyrus mokslo ir studijų institucijos nustatytą vasaros atostogų ar studijų laikotarpiu numatytos praktikos laikotarpį;“.

5. Pakeisti 58 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) turi arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi pakeitimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4¹, 4², 5, 5¹, 13, 14, 15 ar 16 punktą arba kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo pagal šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4¹, 4² ar 13 punktą;“.

6. Pakeisti 58 straipsnio 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) jis yra įgijęs šio Įstatymo 22¹ straipsnio 1 dalies 4 ar 5 punkte, 71 straipsnio 1 dalies 10 punkte, 140¹³ straipsnio 1 dalies 2 punkte arba 140¹³ straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytą teisę arba jis yra šio Įstatymo 94 straipsnio 1 dalyje nurodytas užsienietis;“.

7. Papildyti 58 straipsnį 19 punktu:

„19) jis turi leidimą dirbti, išduotą pagal šio Įstatymo 57 straipsnio 1 dalį, ir atitinka šio Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas arba turi Šengeno ar nacionalinę vizą.“

30 straipsnis. 59 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 59 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„59 straipsnis. Leidimo dirbti išdavimas

1. Leidimas dirbti užsieniečiui, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo, išduodamas atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikius.

2. Teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu užsienietis, kuriam leidimas dirbti sezoninį darbą išduotas iki 90 dienų laikotarpiui, gali dirbti, tik jeigu jis atitinka šio Įstatymo 11

straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas. Jeigu užsienietis neatitinka šio Įstatymo 11 straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų ir leidimas dirbti sezoninį darbą išduotas iki 90 dienų laikotarpiui, užsienietis gali pradėti dirbti tik gavęs leidimą dirbti sezoninį darbą ir turėdamas Šengeno vizą. Jeigu užsieniečiui leidimas dirbti išduotas ilgesniam nei 90 dienų laikotarpiui, užsienietis gali pradėti dirbti tik gavęs leidimą dirbti sezoninį darbą ir nacionalinę vizą.

3. Leidimas dirbti užsieniečiui, kuris yra komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, išduodamas darbams ir (ar) paslaugoms atlikti pagal darbų atlikimo ir (ar) paslaugų teikimo sutartį, sudarytą tarp įmonės Lietuvos Respublikoje (ar fizinio asmens), į kurią (pas kurią) užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, ir įmonės, įsteigtos užsienio valstybėje, kuri nėra Europos Sąjungos ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybė narė, iš kurios užsienietis siunčiamas laikinai dirbti. Užsienietis, kuris turi leidimą laikinai gyventi, negali būti komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką.

4. Užsienietis, kuris yra komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, gali pradėti dirbti tik gavęs leidimą dirbti ir turėdamas nacionalinę vizą.“

31 straipsnis. 61 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 61 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„61 straipsnis. Leidimo dirbti galiojimas

1. Leidimas dirbti užsieniečiui, kuris yra komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką, išduodamas iki 1 metų, nurodant atliekamą darbą ir (ar) teikiamas paslaugas, įmonę, įstaigą ar organizaciją (fizinį asmenį), į kurią (pas kurią) užsienietis yra komandiruojamas laikinai dirbti.

2. Leidimas dirbti užsieniečiui, kuris atvyksta į Lietuvos Respubliką dirbti sezoninio darbo, išduodamas iki 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpį, skaičiuojant nuo leidimo dirbti sezoninį darbą Lietuvos Respublikoje įsigaliojimo dienos. Leidimo dirbti sezoninį darbą galiojimas iki 6 mėnesių gali sudaryti vieną nepertraukiamą laikotarpį arba kelis trumpesnius laikotarpius, kurių bendra trukmė negali viršyti nustatyto 6 mėnesių per 12 mėnesių laikotarpio.“

32 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„62 straipsnis. Užsieniečių įsidarbinimas ir darbas

1. Užsienietis gali įsidarbinti Lietuvos Respublikoje pagal darbo sutartį arba, kai jo nuolatinė darbo vieta yra užsienyje, gali būti komandiruojamas laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką.

2. Šio Įstatymo 11 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas užsienietis teisėto buvimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gali dirbti Lietuvos Respublikoje, jeigu jis atitinka šio Įstatymo 58 straipsnio 4, 6–10 ir 13 punktuose arba 59 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas.

3. Darbdavys gali sudaryti darbo sutartį su užsieniečiu, turinčiu leidimą dirbti, išduotą pagal šio Įstatymo 57 straipsnio 1 dalies 1 punktą, arba užsieniečiu, turinčiu teisę dirbti pagal šio Įstatymo 58 straipsnį.

4. Užsienietis, kuriam išduotas leidimas dirbti sezoninį darbą ar leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnyje nustatyto pagrindu, gali dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo jį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį buvo įdarbintas, išskyrus šio Įstatymo 44 straipsnio 10 dalyje nurodytus atvejus. Užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatyto pagrindu, gali pakeisti darbdavį šio Įstatymo 44¹ straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka. Jeigu darbdavys, įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, nėra keičiamas, užsienietis, kuriam leidimas laikinai gyventi išduotas šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatyto pagrindu, gali dirbti ir pas kitą darbdavį. Reikalavimas dirbti tik pas tą darbdavį, kuris įsipareigojo užsienietį įdarbinti, ir atlikti tik tą darbo funkciją, kuriai pas tą darbdavį užsienietis buvo įdarbintas, netaikomas užsieniečiams, kuriems leidimas laikinai gyventi išduotas pagal šio Įstatymo 49⁵ straipsnio 1 dalies 1 punktą.

5. Užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už tokį patį darbą pas tą patį darbdavį dirbančio Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečio ar kito nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenančio užsieniečio, o jeigu tokio darbuotojo nėra, užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už Valstybės duomenų agentūros paskutinį paskelbtą kalendorinių metų vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Jeigu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį yra didesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, taikomas reikalavimas mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Šioje dalyje nustatyti reikalavimai darbo užmokesčio dydžiui netaikomi išduodant leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 44¹ straipsnyje nustatyto pagrindu.

6. Užsieniečio darbo santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos darbo kodeksas, šis Įstatymas ir Europos Sąjungos teisės aktai.

7. Užsienietis, turintis leidimą gyventi, gali dirbti pagal laikinojo darbo sutartį taip, kaip ji apibrėžiama Darbo kodekse, išskyrus atvejus, kai užsieniečiui išduotas leidimas laikinai gyventi šio Įstatymo 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu.

8. Darbdavys, įdarbinęs užsienietį, įmonė, į kurią užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, informaciją apie įdarbintą arba komandiruoatą laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsienietį, taip pat apie darbo sutarties nutraukimą teikia Migracijos departamentui, Valstybinei darbo inspekcijai ir Užimtumo tarnybai per Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos informacinę sistemą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus, Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio darbo inspektoriaus ir Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka.

9. Kai užsieniečiui atsisakoma išduoti leidimą dirbti šio Įstatymo 63 straipsnio 1 dalies 7 ar 9 punkte nustatytu pagrindu, darbdavys, kuris buvo įsipareigojęs užsienietį įdarbinti, gali pateikti prašymą išduoti leidimą dirbti praėjus ne mažiau kaip 6 mėnesiams nuo sprendimo atsisakyti išduoti leidimą dirbti priėmimo dienos.“

33 straipsnis. 62¹ straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 62¹ straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) užsienietis Lietuvos Respublikoje nuosavybės teise turi tinkamą gyvenamąją patalpą, kurios gyvenamasis plotas, tenkantis kiekvienam pilnamečiam asmeniui, deklaravusiam joje gyvenamąją vietą, būtų ne mažesnis kaip 7 kvadratiniai metrai, ar tokia patalpa naudojasi nuomos ar panaudos pagrindais (jei atitinkama sutartis sudaryta ne trumpesniam kaip leidimo dirbti galiojimo laikotarpiui ir yra įregistruota Lietuvos Respublikos nekilnojamojo turto registro informacinėje sistemoje) arba pateikia patvirtintą fizinio ar juridinio asmens įsipareigojimą leidimo dirbti galiojimo laikotarpiu suteikti jam tinkamą gyvenamąją patalpą, atitinkančią šiame punkte nurodytą vienam asmeniui tenkančio gyvenamojo ploto reikalavimą. Kai užsieniečiui tinkamą gyvenamąją patalpą parūpina darbdavys arba jis tarpininkauja surandant tinkamą gyvenamąją patalpą užsieniečiui, turi būti nurodomos nuomos sąlygos leidimo dirbti galiojimo laikotarpiu, o nuomos mokestis leidimo dirbti galiojimo laikotarpiu turi būti ne didesnis negu 30 procentų užsieniečio darbo užmokesčio, atskaičius mokesčius ir valstybinio socialinio draudimo įmokas, ir negali būti automatiškai atskaitomas iš užsieniečio darbo užmokesčio;“.

2. Pripažinti netekusia galios 62¹ straipsnio 5 dalį.

34 straipsnis. 63 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 63 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba įmonė Lietuvos Respublikoje (ar fizinis asmuo), į kurią (pas kuri) užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą, nedeklaruotą darbą ar bent 2 kartus per pastaruosius metus yra bausti už užsieniečių įdarbinimo ar informavimo apie įdarbintus arba komandiruojamus laikinai dirbti į Lietuvos Respubliką užsieniečius tvarkos pažeidimus pagal Užimtumo įstatymo 56, 56¹, 57 ar 58 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinėje byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo. Taip pat kai darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba įmonės Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, vadovas ar kitas atsakingas asmuo, fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, buvo bausti pagal Administracinių nusižengimų kodekso 95 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinio nusižengimo byloje įsiteisėjimo dienos, praėjo mažiau kaip 1 metai;“.

2. Pakeisti 63 straipsnio 2 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) darbdavys, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba įmonė Lietuvos Respublikoje (ar fizinis asmuo), į kurią (pas kuri) užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, yra bausti už leidimą dirbti nelegalų darbą ar nedeklaruotą darbą pagal Užimtumo įstatymo 56, 56¹, 58 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinėje byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai arba per pastaruosius 5 metus yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis dėl Lietuvos Respublikoje nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbo, arba darbdavio, kuris įsipareigoja įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį, arba įmonės Lietuvos Respublikoje, į kurią užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, vadovas ar kitas atsakingas asmuo, fizinis asmuo, pas kurį užsienietis komandiruojamas laikinai dirbti, buvo bausti pagal Administracinių nusižengimų kodekso 95 straipsnio nuostatas ir nuo nutarimo administracinio nusižengimo byloje įsiteisėjimo dienos praėjo mažiau kaip 1 metai;“.

35 straipsnis. 64 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 64 straipsnio 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) dirba neturėdamas teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje, teisės būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje ir (arba) dirbti ir (arba) nesudarius darbo sutarties;“.

2. Pakeisti 64 straipsnio 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) dirba arba vykdo savarankišką veiklą be užsieniečio registracijos pažymėjimo, patvirtinančio jo teisę dirbti ar vykdyti savarankišką veiklą, arba teisę tęsti darbą pas tą patį darbdavį ar tęsti kitą veiklą, kurią jie teisėtai vykdė iki teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje įgijimo, ir (arba) be darbo sutarties.“

36 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 71 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Šio straipsnio 1 dalies 10 punkte nurodytą teisę įgijęs prieglobsčio prašytojas, ketinantis dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą, privalo turėti užsieniečio registracijos pažymėjimą, patvirtinantį jo teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą.“

37 straipsnis. 78 straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 78 straipsnį.

38 straipsnis. 94 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 94 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą;“.

2. Pakeisti 94 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) kreiptis į Asmens su negalia teisių apsaugos agentūrą prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl jiems jų kilmės valstybėje nustatytos negalios prilyginimo Lietuvos Respublikos teisės aktuose reglamentuojamai negaliai socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka;“.

39 straipsnis. 103 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„103 straipsnis. Teisė dirbti

1. Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai ir jų šeimos nariai turi teisę dirbti Lietuvos Respublikoje.

2. Darbdavys arba įmonė, į kurią Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, arba fizinis asmuo, pas kurį Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys komandiruojamas laikinai dirbti, teikia informaciją apie įdarbintą arba komandiruoatą laikinai dirbti Europos Sąjungos valstybės narės pilietį ar Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narį Valstybinei darbo inspekcijai ir Užimtumo tarnybai šio Įstatymo 62 straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.“

40 straipsnis. 105 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 105 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) buvo darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo, kuris pragyveno Lietuvos Respublikoje ne mažiau kaip 2 metus bei buvo pripažintas asmeniu su negalia ir dėl to nutraukė darbo sutartį (ji buvo nutraukta) arba veiklą;“.

41 straipsnis. 124 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 124 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis privalo išvykti iš Lietuvos Respublikos iki šio Įstatymo 11 straipsnio 2–9, 11 dalyse užsieniečiams nustatyto buvimo laiko pabaigos, išskyrus atvejus, kai jis gauna dokumentą, patvirtinantį jo teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje, teisę būti arba gyventi Lietuvos Respublikoje.“

2. Pakeisti 124 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Užsieniečiui išvykti iš Lietuvos Respublikos neleidžiama, jeigu jam paskirta kardomoji priemonė arba taikoma laikinoji apsaugos priemonė, kurios apriboja jo teisę išvykti iš Lietuvos Respublikos. Tokiu atveju atsakingos institucijos, nustačiusios, kad yra šio Įstatymo 125 straipsnio 1 dalyje nustatyti užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę pagrindai arba šio Įstatymo 126 straipsnio 1 dalyje nustatyti užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos pagrindai, priima sprendimą dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę arba sprendimą dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos ir sustabdo šių sprendimų, taip pat sprendimų dėl užsieniečio įpareigojimo išvykti, grąžinimo, išsiuntimo ar prieglobsčio prašytojo perdavimo kitai Europos Sąjungos valstybei narei, atsakingai už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, jei tokie sprendimai buvo priimti, vykdymą tol, kol išnyks šioje dalyje nurodytos priežastys, kurios apriboja užsieniečio teisę išvykti iš Lietuvos Respublikos.“

42 straipsnis. 128 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 128 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) Regionų administracinis teismas priėmė nutartį dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, kai sprendimas dėl užsieniečio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos apskundžiamas teismui;“.

2. Papildyti 128 straipsnio 2 dalį 6 punktu:

„6) yra šio Įstatymo 124 straipsnio 3 dalyje nustatyti atvejai.“

3. Papildyti 128 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Šio straipsnio 2 dalies 1 ir 6 punktų nuostatos netaikomos, jei užsienietis turi būti išsiųstas dėl jo keliamos grėsmės valstybės saugumui ar viešajai tvarkai, o Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, jo šeimos narys arba kitas asmuo, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise, – dėl jo keliamos labai rimtos grėsmės valstybės saugumui.“

43 straipsnis. 130 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 130 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis neišsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos arba negražinamas į užsienio valstybę, jeigu jam šio Įstatymo 22² straipsnyje nurodyta tvarka yra suteiktas atsigavimo ir apsisprendimo laikotarpis.“

2. Pakeisti 130 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečiui, kuris neišsiunčiamas iš Lietuvos Respublikos ar negražinamas į užsienio valstybę šio straipsnio 1 ar 2 dalyse nurodytais atvejais, šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8 punkte nustatytu pagrindu išduodamas ne ilgiau kaip 1 metus galiojantis leidimas laikinai gyventi, kurio galiojimo laikotarpiu užsienietis turi teisę dirbti.“

44 straipsnis. 138 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 138 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Kol nėra pasibaigęs sprendimo panaikinti teisę gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiantį ar patvirtinantį dokumentą apskundimo ir nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių dėl apskųsto sprendimo vykdymo sustabdymo priėmimo terminas, o kai skundas paduotas, kol Regionų administracinis teismas nepriėmė nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių dėl apskųsto sprendimo vykdymo sustabdymo, sprendimo vykdymas sustabdomas, išskyrus atvejus, kai sprendimas priimtas dėl užsieniečio keliamos grėsmės valstybės saugumui.“

45 straipsnis. 140² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140² straipsnio 1¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„1¹. Užsienio valstybių, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą dėl e. rezidento statuso suteikimo per išorės paslaugų teikėją, sąrašą tvirtina vidaus reikalų ministras. Šio sąrašo sudarymo ir keitimo tvarką bei kriterijus, kuriais vadovaujantis parenkamos užsienio valstybės, kuriose užsienietis gali pateikti prašymą dėl e. rezidento statuso suteikimo per išorės paslaugų teikėją, nustato vidaus reikalų ministras. Išorės paslaugų teikėją, kuris veikia šiame sąrašė nurodytose užsienio valstybėse, parenka Migracijos departamentas Viešųjų pirkimų įstatymo nustatyta tvarka.“

46 straipsnis. 140⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁴ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. E. rezidento statusas užsieniečiui suteikiamas jį įregistravus Užsieniečių registro informacinėje sistemoje.“

47 straipsnis. 140⁵ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁵ straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. E. rezidento statusas panaikinamas užsieniečių išregistravus iš Užsieniečių registro informacinės sistemos. Sprendimą dėl e. rezidento statuso panaikinimo priima Migracijos departamentas.“

48 straipsnis. 140⁹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140⁹ straipsnis. Teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje ir užsieniečio registracijos pažymėjimo išdavimas

1. Prieglobsčio prašytojai, nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai ir užsieniečiai, kurie neteisėtai kirto Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir kurie nėra prieglobsčio prašytojai, teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turi, iki vadovaujantis šiuo Įstatymu bus priimtas sprendimas dėl jų teisinės padėties arba įvykdytas Migracijos departamento ar Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo ar išsiuntimo. Tais atvejais, kai sprendžiamas klausimas dėl kitos Europos Sąjungos valstybės narės, atsakingos už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą, nustatymo, prieglobsčio prašytojai teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turi iki jų perdavimo už prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimą atsakingai kitai Europos Sąjungos valstybei narei. Teisė likti Lietuvos Respublikos teritorijoje neįgyjama šio Įstatymo 5 straipsnio 4¹ dalyje nustatytu atveju;“.

2. Užsieniečiui, kuris neteisėtai kirto Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir kuris nėra prieglobsčio prašytojas, šio Įstatymo 22¹ straipsnyje nustatyta tvarka Migracijos departamentas išduoda užsieniečio registracijos pažymėjimą praėjus 5 mėnesiams nuo užsieniečio užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos.

3. Šio Įstatymo 22¹ straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punkto nuostatos dėl teisės likti Lietuvos Respublikos teritorijoje netaikomos.“

49 straipsnis. 140¹⁰ straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 140¹⁰ straipsnį.

50 straipsnis. 140¹³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹³ straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą įgijęs prieglobsčio prašytojas ar užsienietis, ketinantis dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą, privalo turėti užsieniečio registracijos pažymėjimą, patvirtinantį jo teisę dirbti arba vykdyti savarankišką veiklą.“

51 straipsnis. 140²⁴ straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusius galios 140²⁴ straipsnį.

52 straipsnis. 142 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 142 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„142 straipsnis. Užsieniečių registras

1. Užsieniečių registrą sudaro Užsieniečių registro informacinėje sistemoje tvarkomi duomenų apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus asmenis rinkiniai.

2. Užsieniečių registro objektai yra asmenys, kurių duomenys tvarkomi Užsieniečių registre registro informacinėje sistemoje:

1) užsieniečiai, kurių teisinė padėtis Lietuvos Respublikoje nustatoma pagal šį ir kitus Lietuvos Respublikos įstatymus, Europos Sąjungos teisės aktus ir tarptautines sutartis;

2) e. rezidentai;

3) kiti užsieniečiai, nenurodyti šios dalies 1 ir 2 punktuose, turintys ekonominių ir (arba) socialinių interesų, ir (arba) prievolių Lietuvos Respublikoje.

3. Užsieniečių registro informacinės sistemos valdytojas yra Informatikos ir ryšių departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Informatikos ir ryšių departamentas), o šioje informacinėje sistemoje tvarkomų duomenų valdytojas yra Migracijos departamentas. Migracijos departamentas kartu su Užsieniečių registro informacinės sistemos nuostatuose nurodytais duomenų tvarkytojais yra bendri Užsieniečių registro informacinės sistemoje tvarkomų asmens duomenų valdytojai ir kartu yra atsakingi už 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrajame duomenų apsaugos reglamente) nustatytų reikalavimų ir pareigų laikymąsi, kiek tai susiję su jų Užsieniečių registro informacinės sistemoje tvarkomais asmens duomenimis. Bendrų asmens duomenų valdytojų pareigos, funkcijos ir santykiai duomenų subjektų atžvilgiu apibrėžiami Užsieniečių registro informacinės sistemos nuostatuose ir detalizuojami bendrų duomenų valdytojų tarpusavio susitarimu.

4. Užsieniečių registro informacinėje sistemoje tvarkomi duomenų rinkiniai apie šio straipsnio 2 dalyje nurodytus asmenis identifikuojančius duomenis, užsieniečius, kuriems draudžiama atvykti į Lietuvos Respubliką, tarpininkavimą dėl užsieniečio atvykimo į Lietuvos Respubliką, teisę būti ar gyventi Lietuvos Respublikoje suteikiančio ar patvirtinančio dokumento išdavimą, užsieniečių atvykimą į Lietuvos Respubliką, buvimą joje ir išvykimą iš jos, prieglobsčio suteikimo procedūras, turėtą ar siekiamą įgyti Lietuvos Respublikos pilietybę ar turimą teisę į ją, e. rezidento statusą, užsieniečius, turinčius ekonominių ir (ar) socialinių interesų ir (arba) prievolių Lietuvos Respublikoje, šio straipsnio 2 dalyje nurodytų objektų registravimą, duomenų įrašymą ir keitimą. Detalūs Užsieniečių registro informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys nustatomi Užsieniečių registro informacinės sistemos nuostatuose.

5. Užsieniečių registro informacinės sistemos objektai registruojami ir jų duomenys tvarkomi siekiant nustatyti užsieniečių teisinę padėtį Lietuvos Respublikoje pagal šį Įstatymą ir kitus Lietuvos Respublikos įstatymus, Europos Sąjungos teisės aktus ir tarptautines sutartis, identifikuoti e. rezidentus, kitus užsieniečius, turinčius ekonominių ir (arba) socialinių interesų ir (arba) prievolių Lietuvos Respublikoje.

6. Užsieniečių registro informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys, įskaitant asmens duomenis, negali būti skelbiami viešai, išskyrus duomenis apie užsieniečius, kuriems uždrausta atvykti į Lietuvos Respubliką, nes šie duomenys viešinami siekiant užtikrinti visuomenės ir valstybės saugumą. Duomenis apie užsieniečius, kuriems uždrausta atvykti į Lietuvos Respubliką, viešai skelbia Migracijos departamentas tol, kol užsieniečiai yra įtraukti į užsieniečių, kuriems draudžiama atvykti į Lietuvos Respubliką, nacionalinį sąrašą. Viešai skelbiami šie užsieniečių asmens duomenys: vardas (-ai), pavardė (-ės), gimimo data, lytis, pilietybė (-ės), draudimo atvykti į Lietuvos Respubliką pagrindas ir terminas.

7. Užsieniečių registro informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys, išskyrus asmens duomenis ir duomenis, kurie nėra prieinami dėl grėsmės valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei ar kuriuos teikti draudžia įstatymai ar tiesiogiai taikomi Europos Sąjungos teisės aktai, atveriami pakartotinai naudoti vadovaujantis Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymu.“

53 straipsnis. 142¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 142¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„142¹ straipsnis. Lietuvos migracijos informacinė sistema

1. Lietuvos migracijos informacinė sistema yra valstybės informacinė sistema, skirta informacinių technologijų priemonėmis tvarkyti duomenis, kurių reikia sprendimams dėl užsieniečių

teisinės padėties Lietuvos Respublikoje nustatymo priimti, taip pat kitoms migracijos paslaugoms, teikiamoms asmenims, ir procedūroms, kurios reglamentuojamos Lietuvos Respublikos įstatymuose, Europos Sąjungos teisės aktuose ir tarptautinėse sutartyse, centralizuotai valdyti ir kaupti bei teikti visus susijusius duomenis. Detalūs Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys nustatomi Lietuvos migracijos informacinės sistemos nuostatuose.

2. Lietuvos migracijos informacinės sistemos valdytojas ir duomenų valdytojas yra Informatikos ir ryšių departamentas, o šioje informacinėje sistemoje tvarkomų duomenų valdytojas yra Migracijos departamentas. Migracijos departamentas kartu su Lietuvos migracijos informacinės sistemos nuostatuose nurodytais duomenų tvarkytojais yra bendri Lietuvos migracijos informacinės sistemos tvarkomų asmens duomenų valdytojai ir kartu yra atsakingi už Reglamente (ES) 2016/679 nustatytų reikalavimų ir pareigų laikymąsi, kiek tai susiję su jų Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje tvarkomais asmens duomenimis. Bendrų asmens duomenų valdytojų pareigos, funkcijos ir santykiai duomenų subjektų atžvilgiu apibrėžiami Lietuvos migracijos informacinės sistemos nuostatuose ir detalizuojami bendrų asmens duomenų valdytojų tarpusavio susitarimu.

3. Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys negali būti skelbiami viešai, išskyrus apibendrintus statistinius duomenis.

4. Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje tvarkomi duomenys, išskyrus asmens duomenis ir duomenis, kurie nėra prieinami dėl grėsmės valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei ar kuriuos teikti draudžia įstatymai ar tiesiogiai taikomi Europos Sąjungos teisės aktai, atveriami pakartotinai naudoti vadovaujantis Teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymu.“

54 straipsnis. 144¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 144¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„144¹ straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

Įgyvendinant šį Įstatymą, užsieniečių asmens duomenys, įskaitant specialių kategorijų asmens duomenis, tvarkomi vadovaujantis Reglamentu (ES) 2016/679, ~~ir~~ Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimais, tiesiogiai taikomais Europos Sąjungos teisės aktais, tarptautinėmis sutartimis ir kitais teisės aktais, reglamentuojančiais duomenų tvarkymą.“

55 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 20 punktą.
2. Papildyti Įstatymo priedą nauju 26 punktu:

„26. 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/54/ES dėl priemonių, kad darbuotojai galėtų lengviau naudotis laisvo darbuotojų judėjimo teisėmis.“

3. Buvusius Įstatymo priedo 26–35 punktus laikyti atitinkamai 27–36 punktais.

4. Pripažinti netekusiu galios 34 punktą.

5. Papildyti Įstatymo priedą 37–39 punktais:

„37. 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1233 dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų valstybių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje teikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų valstybių darbuotojų bendrų teisių.

38. 2024 m. birželio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1712, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2011/36/ES dėl prekybos žmonėmis prevencijos, kovos su ja ir aukų apsaugos.

39. 2025 m. birželio 12 d. Tarybos reglamentas (ES) 2025/1208 dėl Sąjungos piliečių tapatybės kortelių ir Sąjungos piliečiams bei jų šeimos nariams, kurie naudojami laisvo judėjimo teise, išduodamų teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų saugumo didinimo.“

56 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio įstatymo 1 straipsnio 1 ir 2 dalis, 3, 4, 5, 16 straipsnio 1 dalį, 17, 19–21 straipsnius, 23 straipsnį, 25 straipsnio 3 dalį, 33 straipsnio 1 dalį, 38 straipsnio 2 dalį, 40, 46, 47, 52, 53 ir 54 straipsnius ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2026 m. gegužės 22 d.

2. Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalis, 3, 4 straipsniai, 33 straipsnio 1 dalis, 46, 47, 52, 53 ir 54 straipsniai įsigalioja 2027 m. sausio 1 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, socialinės apsaugos ir darbo ministras, vidaus reikalų ministras ir Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos direktorius priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus:

1) iki 2026 m. gegužės 21 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, išskyrus susijusius su šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies, 3, 4, 46, 47, 52, 53 ir 54 straipsnių įgyvendinimu;

2) iki 2026 m. spalio 1 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus, susijusius su šio įstatymo 3, 4 straipsnių, 33 straipsnio 2 dalies, 46, 47, 52, 53 ir 54 straipsnių įgyvendinimu.

4. Nuo 2026 m. gegužės 22 d. Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2011/98/ES dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų šalių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje pateikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių darbuotojų bendrų teisių laikomos nuorodomis į 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos

direktyvą (ES) 2024/1233 dėl vienos prašymų išduoti vieną leidimą trečiųjų valstybių piliečiams gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje teikimo procedūros ir dėl valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų valstybių darbuotojų bendrų teisių.

5. Užsieniečių prašymai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateikti iki 2026 m. gegužės 21 d., baigiami nagrinėti ir sprendimai išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje priimami vadovaujantis iki 2026 m. gegužės 21 d. galiojusio teisinio reguliavimo nuostatomis, išskyrus užsieniečių prašymus išduoti ar pakeisti leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, pateiktus Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu.

6. Iki 2026 m. gegužės 21 d. pateikti užsieniečių prašymai leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją baigiami nagrinėti ir sprendimai leisti pakeisti darbdavį ar darbo funkciją priimami vadovaujantis iki 2026 m. gegužės 21 d. galiojusio teisinio reguliavimo nuostatomis.

7. Užsieniečiai, kurie turi leidimą laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, išduotą Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio 1 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu, ir kurių darbo santykiai baigėsi iki 2026 m. gegužės 22 d., tačiau dar nėra pasibaigęs 10 darbo dienų terminas, per kurį galima pateikti Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 36 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytą pranešimą, gali tokį pranešimą pateikti per 5 darbo dienas nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

8. Ukrainos piliečiui, kuris kreipiasi dėl leidimo laikinai gyventi išdavimo Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44 straipsnio pagrindu, vertinant jo turimą darbo patirtį, neįskaičiuojamas jo mobilizacijos ar kariavimo savanoriškais pagrindais laikas, jei pateikiami dokumentai, patvirtinantys užsieniečio mobilizaciją ar kariavimą savanoriškais pagrindais.

9. Užsieniečiui, kuriam leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje išduotas Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl užsieniečių teisinės padėties“ 44¹ straipsnyje nustatytu pagrindu, nedarbo laikotarpis, kai jis nedirba dėl nėštumo ir gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar negalios, pradedamas skaičiuoti nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas